

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 4. avgusta

Mej pasjimi dnevi, ko solnce navadno najsilneje pripeka, ko vsakdo, kdor more, iz soparnih in zadublih mest beži v prosto naravo, v sveži planinski vzduh, vrše se navadno tudi sestanki vladarjev in njih ministrov, ki vodijo osodo narodov. Časnikarjem taki sestanki močno ugajajo, kajti če tudi ne izvedo nič gotovega, nič pozitivnega, imajo vsaj povoda dovolj, opisavati najneznatnejše podrobnosti, z dozdevno bistroumnostjo razpravljati sestankov pomen, in to je v dobi „kislih kumar“ tudi nekaj.

Letos je v tem oziru za časnikarsko perutnino dobro skrbjeno. Pred kratkim sta v Kissingu knez Bismarck in grof Kalnoky prišla skupaj in dogovorila vse, česar vsi Schmocki“ izvohati ne morejo, pred dvema dnevoma dospel je Bismarck v Gastein, kjer biva nemški cesar Viljem in presvetla naša cesarica, v malo dneh, prihodnjo nedeljo menda, pojde tjakaj tudi naš vladar in spremljal ga bode minister grof Kalnoky, v ruskem Versailles-u pa uživa nadvojvoda Karol Ludovik s svojo soprogo gostoljubnost ruskega carskega dvora. Na obeh krajih, v Gasteinu in v Petrovem Dvoru zbrana je velesijajna družba, zastopane so najmočnejše evropske države. Kaj čuda, da so pogledi tjakaj obrnjeni, da se skuša pogoditi pravi smoter tem sestankom, da se ugiba, kje je pravo težišče, v Gasteinu, ali pa v Petrovem Dvoru in da se plahim okom oziramo okolu, kje da preti nevarnost dosedanji evropski konstelaciji.

Pri tem oziranju po evropski panorami pa vidimo marsikak oblaček, ki nosi v sebi bodoči vihar, blisk in grom, vidimo nakopičenega premnogo netila, katerega utegne zažgati najneznatnejša iskrica. Pričenši z Anglijo, kjer novemu Salisburyjevemu ministerstvu Irci napovedujejo boj z nožem in dinamitom, vržemo pogled v bogati Amsterdam, kjer so po krvavih bitkah jedva odpravili socializmov barikade in je včeraj h kratu 500 policajev iz strahu pred socialisti odpovedalo službo. Ob Reni navzdol kaže se pravcati „Valenštajnov ostrog“, z desnega brega kaže Germanije mogočni kip na lepo Francosko, v Nouartu pa je generala Chanzy ja kip obrnjen proti Nemčiji in čitajo se krilate besede,

da naj si francoski generali iščejo maršalskega žezla na nemških tleh.

Na Tirolskem ogleduje si nadvojvoda Albrecht mejno trdnjavo na visokem „Stilfser Joch“, važni Maßorget, katerega tajnosti je neka inozemska država za drag denar kupila, videl je letos že mnogo odličnih vojakov dostojanstvenikov, ki neso prišli tjakaj samo za zabavo, v Trstu našel se je v morji čuden stroj, ki je bil močno podoben neprijetnemu piruhu irredente in v Pulji, v tem našem Kronstadtu, bil je vsled nekega telegrama velik „alarm“ in velika vznemirjenost v vojaških krogih, ki imajo na skrbi tamošnje zavode in trdnjave.

Mimo Kolašina, kjer si stoje Črnogorci in Turki nasproti in preko sovražnih bratov, Srba in Bolgara, ki sta oba svoj politični „kompas“ zgubila, prestopimo k Rumuncem, ki poželjivo zro k nerešenim svojim bratom na Sedmograškem. Od tod naprej pa je zopet kakor ob Reni pravo vojno taborišče. Z jedne strani iztiravajo Poljake, z druga pa — nekaj prepočasne Nemci. Takraj in onkraj meje pa je nastavljenih, ker smo v mirnem času, nad pol milijona odbranih vojakov, namenjenih, da na prvi migljaj poskusijo svojo silo in izvežbanost.

Pri tako napetem položaji zahteva previdnost in dolžnost, da vsakdo za časa skrbi zagotoviti se za vse slučaje in zavarovati si svoj hram pred pretečim požarom, pridobiti si prijateljev zaveznikov, ki bodo pomagali gasiti. Brez dvombe je tudi sestankom v Kissingu, v Gasteinu in v Petrovem Dvoru ta smoter. A kdo in kako se bode združil in s kom bode alijanca? Na to kočljivo vprašanje bi radovednim časnikarjem najbolje odgovoril Bismarckov pes, ne Tiras, ampak drug nov pes, katerega so nemški listi kaj obširno in z vidno ljubeznijo popisavali. Ta pes bil je prisoten ves čas, ko sta se Bismarck in Kalnoky pogovarjala. Žal, da izza Ezopovih časov živali več ne govore, torej tudi psi ne, niti mej pasjimi dnevi!

Ker torej Bismarckov pes pri najboljši volji ničesar povedati ne more, „interview“ železnega kancelarja pa nam nemogoč, moramo že počakati, da nam dogodki istino razkrijejo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. avgusta.

Koncem tega meseca začno se mej avstrijsko in ogersko vlado pogajanja zaradi obnovljenja ogerske pogodbe. Ogerska vlada je pisala Dunajskej, da bi se sklicala v ta namen pred vsem carinska in trgovska konferenca koncem t. m.

Vnanje države.

Ruski listi pripisujejo pohodu nadvojvode Karola Ludovika velik političen pomen. Misli se, da bode ta pohod utrdil vsaj za nekaj časa dobre odnošaje mej Avstrijo in Rusijo. „Novoje Vremja“ pričakuje najugodnejše posledice od tega pohoda. Angliji se sedaj ne bode posrečilo nahujskati Avstrije proti Rusiji, da bi potem ribarila v kalnej vodi. V kratkem se snideta Giers in Kalnoky, kar je najboljši dokaz, da Avstrija želi ohraniti prijateljstvo z Rusijo. Pa tudi drugi listi Avstriji prijaznejše pišejo. Sploh se misli, da se bode sedaj odpravila marsikatera nesporazumljenja, ki so navstala mej Rusijo, Avstrijo, Srbijo, Črnogoro in Bolgarijo. S tem se bode izognilo mnogim zmešnjavam. Vendar časniki priporočajo h kratu previdnost, kajti Avstriji ni prav zaupati, posebno, kar se tiče balkanske politike.

Ruski veleposlanik Nelidov ni prinesel sultanu samo carjevega lastnoročnega pisma, ampak mu tudi izročil jako dragoceno darilo od kožuhovine. To kaže, da Rusija želi ohraniti prijateljstvo s Turčijo. Govori se, da Rusija nikakor ne misli posesti Bolgarije, če tudi je car jezen na kneza. V Rusiji so nekda spoznali, da je najbolje, ako pusté, da se stvari v Bolgariji mirno dalje razvijajo. Ako bode knez le Rusiji se po robu postavil, se bode že pozneje podala prilika, odstraniti ga. Rusi želé gotovo prijateljstvo Turčije tudi zategadelj, ker so v Angliji prišli konservativci na krmilo. Angleški konservativci so sovražni Rusiji in poslednja le previdno postopa, ako si ob pravem času zagotovi prijateljstvo Turčije. V kakej vojni mej Rusijo in Anglijo bi Turčija igrala važno rolo, kajti v njenih rokah so morske ožine.

Srbska skupščina začela je posvetovanja o finančnih zakonih. Izid tega posvetovanja bode odločil vladno usodo. Kako mišljenje vlada mej srbskimi skupščinarji o teh predlogah, se še sedaj ne more vedeti, kajti poročila si nasprotujejo. Vlada si jako prizadeva, da bi dobila večino zase. Od vladne strani se pa že tudi poroča, da bode skupščina vsprejela solni monopol, če tudi ga je zavrgel

LISTEK.

Vilénski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

II.

(Dalje.)

Brodnik se je nadejal, da ta potrtost prestane in da mladeničeva žalost skoro vjasneje; a baš narobe, od dne do dne, od tedna do tedna bolj se je večala. Urban se ni pritoževal, a več ni pel, ni smejal se in kedar koli se je oča vanj obrnil, vselej imel je oči uprte v novo hišo na Bregi. Naposled začela je ta neutolažnost Roberta vznemirjati in ta nepokoj prestvoril se je v nezadovoljnost; začel je grajati sinu, da je tak molčljiv, da se ne meni za nič in do mu nikaka stvar ne ugodí. Urban odgovarjal je sprva nežno, potem živahneje. Lepo soglasje, dotle vladajoče pri Letourjevih, rušilo se je bolj in bolj, ker se neso mogli zadovoljevati mej soboj, obregali so se drug ob drugega; obiteljske vezi so se polagoma trgale. Mladenič je to zapazil ter se še bolj zmračil.

Potekali so prvi dnevi meseca decembra; kop-

neč sneg je vzvečal Viléno, valečo v blatnej strugi motno vodo, že nosečo razno naplavino. Nekaj obrežnih brodarjev, zadržanih vsled slabega vremena, bilo je pritvrjenih ob obali, in njih ljudje polnili so deščene krčme, postavljene na obeh bregih za civilne in vojaške delavce novega mostu. Proti svojej navadi šel je Urban večkrat tija, in njegov oča, potrebujoč pomožne roke pri prevažanju, še težjem vsled narasle reke, moral je dvakrat ali trikrat poslati ponj. Brodnik je nekaj časa gledal to precej mirno; a nekega dne, ko se je Urban nenavadno zapozuil, minola ga je trpelivost in bruhol je. Mladenič je bil skočil v čoln, z oživiljenim licem in plamtečim okom. Brodnik je mislil, da ga je vino tako vzžarilo; strogo ozre se vanj.

— Če človeku malo prijajo domači ljudje, prijajo mu menda tem bolj tuji, pregovori s slabo vzdrževano togoto; na mojo vero! že dva meseca nesem te videl, da bi te bil pogum toliko oživil in zadovoljstvo toliko vzručilo.

— Oprostite, oča, pravi Urban s tresočim glasom; če mi kri sedaj le vre, pač ni, da bi mi bilo srce veselejše.

— Je li tedaj brodarjev žganje močnejše? reče Robert ironično.

— Ne, ne, odgovori mladeč nežno, našel sem samo hladila svojim bolestim.

Robert ga gleda vprašujoče-osupneno.

— Evo Vam že preveč mesecev, da zli veter veje okrog nas, veli mladenič; Vi, Klavdija in jaz že nismo, kar smo bili; to ne more iti več tako naprej. Ta ali ta dan, ko me bode presilno mučilo trnje v srci, možno mi je pozabiti dolžno Vam spoštovanje; od ogorčenja odtegnete mi svoje prijateljstvo, a izgubivšemu to dobrinjo, bode mi bolje spatvati pod vodo do sodnjega dne.

Roberta gane in vzneži sinov glas. — Na srečo! pravi; a če me tako misliš zadovoljiti, kaj te li zavira?

— O, predobro veste, oča! vsklikne Urban, upiraje oči v brodnika. Po besedah, govorjenih mi te dni in po pogledih, s kakeršnimi so ozirate proti novej hiši, razvidel sem pač, da se ne motite. Potem Vam je lahko spoznati i ostalo. Če te skeli srce, neznan je licu smeh.

— In ti, nesi li ti več človek? oglasi se Robert z neko vzneženo nevoljo. He, za Boga svetega! tvoja duša je menda v tvojej oblasti... Ne moreš je li napotiti na drugo stran?

— Izkušal sem, pravi mladenič malosrčno, za

finančni odsek. Od drugih strani se pa javlja, da je finančni odsek tako predelal predlogo o posojilu, da Berolinska trgovska družba ne bode mogla pod takimi pogoji preskrbeti posojila, in da je gotovo, da bode skupščina pritrdila vsem nasvetom finančnega odseka. V tem slučaju bi bila ministerska kriza nezogibna. Najbrž se bode vladi posrečilo pregovoriti skupščinarje. Opozicija je jako slaba, ker se je 25 volitev zavrglo, da bi pa naprednjaki se tako odločno uprli vladi, se nam ne zdi prav verjetno. K večjemu zna navstati zopet kaka navidezna ministerska kriza. Opozicija pa sedaj kralju Milanu ne bode šla na led.

V minulem **bolgarskem** narodnem sebranju je nek rumelijski poslanec vlado interpeloval za stran revizije vzhodnorumelijskega upravnika. Ministerski predsednik mu je odgovoril, da bolgarska vlada ne bode dovolila razdelitve uprave. Ko bi se stavila ta zahteva, bode vlada zopet sklicala sebranje. Turško-bolgarska komisija se bode posvetovala le o danji Turčiji, o carinskem vprašanji, nadalje kar se tiče pošt in telegrafov in o pristojbinah. Te izjave je sebranje z veseljem vzelo na znanje. Karavelov je pristavil svojim izjavam, da, če so velevlasti hotele protestovati proti administrativnemu spojenju, bile bi se morale oglasiti takoj, ko so se dotične naredbes razglasile v uradnem listu. Sedaj je prepozno. Sicer so pa razmere v Vzhodni Rumeliji take, da bi bolgarska vlada ne mogla razdeliti uprave, ko bi tudi hotela, kajti buknil bi potem ustanek po vsej deželi.

Jutri odpotuje nekda **ruski** minister vnanjih zadev v inozemstvo, ako se ne bode potovanje zopet odložilo. Povod temu odkladanju je bila baje politika Nemčije. V Peterburgu ne zaupajo več Bismarcku. Nek ruski list vé celo povedati, da se je v Kissingu meji Avstrijo in Nemčijo sklenila pisana pogodba, ki daje Avstriji popolno akcijsko svobodo na balkanskem polotoku ter se sme Rusiji upreti, ko bi hotela slednja posesti Bolgarijo. Ako je temu tako, Rusiji trocarska zveza le škoduje, ker jej le veže roke. Sploh se vesti o položaji jako nasprotujejo. Morda bode pohod nadvojvode Karla Ludovika v Peterhof kaj zboljšal položaj. — „Dzienik“ poroča, da je vojno ministerstvo naročilo generalu Gurku, da naj hitro pošlje izkaz o premembah železnic, cest, potov in mostov na Ruskem Poljskem. Dotična poročila morajo že do 1. avgusta st. st. poslati okrajni načelniki generalnemu guvernerstvu. V Moskvi biva nekda več pruskih častnikov, da se priučé ruščini.

Holandeska vlada hoče porabiti nemire v Amsterdamu v to, da bode bolj omejala politično svobodo. Omejiti hoče svobodo zborovanja, zlasti prepovedati tabore pod milim nebom in kolportážo časopisov. Ne ve se pa, ali bodo te reakcionarne naredbes kaj pomagale. Gotovo bi vlada več dos gla, ko bi razširila volilno pravico, kakor narod želi, kajti s tem bi anarhistom izvila iz rok jedno najboljših sredstev za agitacije. Toda žalibog skoro vse vlade mislijo, da bodo zatrle anarhizem z reakcionarnimi naredbami, če tudi bi večkrat to ložje dosegle z razširjenjem svobode in zboljšanjem narodnega blagostanja. — 500 policijskih agentov v Amsterdamu je vsled zadnjih nemirov prosilo, da jih odpuste iz službe. Boje se namreč za svoje življenje.

Novo **angleško** ministerstvo more se primerjati umirajočemu. Razne okoliščine mu sicer morejo malo podaljšati življenje, a za dolgo nikakor ne. Jako nespretnega moža si je izbral lord Salisbury za vodjo v spodnji zbornici. Lord Churchill je sicer jako nadarjen, a je za to še premlad in preveč buren. Vodji stranke v spodnji zbornici pa treba velike potrpežljivosti. Lord Churchill bode s svojo brezobzirnostjo prouzročil v zbornici razburjenost, ki bode mnogo škodovala vladi. Ker je prejšnji parlament le za šest mesecev dovolil budget, mora Salisbury že jeseni sklicati parlament, ker ne more

bilo je vse zaman. Dokler bodem todi, obračalo se mi bode srce na isto stran, kakor oči. Kaj mi pomaga, če je ne vidim in ne govorim z njo: vse polno stvarij je okolo mene, kazočih mi jo ali govorečih mi o njej. Vi sami, dragi moji ljudje, vi sami spominate me na njo. Jedino zdravilo je torej, da idem jako daleč; ukrenol sem že in ne premislím se, nego prosim Vas odpusta.

— Ti! vsklikne brodnik ganen, ti hočeš oditi? Veš li, kaj govoriš, Urban? Ti naju hočeš ostaviti sama, Klavdijo in mene! Toliko malo si li prijazen svojcem?

— Baš narobe treba reči, oča, pravi mladenič vznežen; če bi ne imel toliko nagnenja do Vas in Klavdije, ostal bi tukaj s svojim zlom, ugajajočim mi bolj nego vse drugo; toda čutim, prej ali slej dokipela bi žalost do vrha in potem, Bog ve, kaj bi se zgodilo! Zatorej pustite, da grem drugam iskat miru. Načelnik tam nasproti stoječe ladije me rad vzame za brodarja in jaz sem mu obljubil, da pojdem drevi z njim.

— Možno li? vsklikne Robert prebledel, in ti misliš odpotovati kar tako le samovoljno?

— Oprostite, oča, treba še, da Vi privolite.

tega odlašati do februarja. Gladstonovci bodo sicer dovolili Salisbury ju budget, a zahtevali bodo jasen vladni program o irskem vprašanji. Tedaj bode pa navstal velik vihar v zbornici in se bode pokazalo, ali res mislijo Hartingtonovci in Chamberlainovci podpirati vlado. Če ne, bode morala vlada razpustiti parlament ali pa zopet odstopiti.

Dopisi.

Iz Podgrada v Istri 3. avgusta. (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ustanovljena je tudi za naš okraj. Na poziv deželnega poslanca g. Slavoja Jenka prijavilo je svoj pristop 38 rodoljubov in sicer 1 pokrovitelj, 2 ustanovnika, 27 letnikov in 8 podpornikov. Jako lep uspeh za naše razmere! In še lepši bi mogel biti, da ne pogrešamo v vrsti družbenikov imen mož, ki hote veljati za rodoljube.

Včeraj bil je ustanovni zbor, pri katerem je bil celi okraj prav dobro zastopan. Bilo nas je nad dvajset. Predsedoval je g. Benedik, župnik iz Brezovice. Sprejela so se družbena in podružnična pravila nespremenjena, da se predlože ministerstvu. Načelnitvo izbralo se je tako:

G. Anton Rogač, dekan v Hrušiči, predsednik; g. Anzelm Zajec, duhovni pomočnik v Hrušiči, predsednika namestnik; g. Slavoj Jenko, trgovec v Podgradu, zapisnikar; g. Fran Vajselj, učitelj v Hrušiči, blagajnik; g. Iv. Benedik, župnik v Brezovici, in g. Ivan Makarovič, učitelj v Jelšanah, blagajniku namestnika.

Po zborovanju vrstile so se razne napitnice in petje. Posebno naudušeno vsprejeta bila je napitnica pokrovitelju g. vitezu Vicco, ki se je tudi zborovanja udeležil. Živio še mnogo let!

Od beneške meje 1. avgusta. [Izv. dop.] Gospod urednik! Pisati hočem danes o Lahih, katere je prevelika sreča in potrpežljivost naše vlade takó napihnila, da tudi oni, nalik Madjarjem, bijejo s pestmi najskrajnejše predrznosti prav tiste svoje „prijatelje“, katerih potrpežljivost in „milst“ uživajo že toliko — stol tij!

Namenil sem se tedaj, da rečem danes dve tri o naših Italijanih, ki uživajo vse predpravice, da: ki so nekaki oligarhi glavnemu in prvotnemu elementu slovenskemu. Na krmilu primorske vlade je mož, čegar subjektivne ideje in principi se nikakor ne strinjajo z vladarjevimi besedami: „Naredite mir mej mojimi narodi“; mož, ki kar v obraz bije načelu — ravnopravnosti!

Nemški in italijanski interesi se skoro nikjer ne križajo, — — pač pa slovensko nemški in slovensko-italijanski. Slovenec je potisnen mej dva velika kulturna naroda, katerima se cedé sline po zemlji slovenski; oba imata jedne želje, jedne namene, — na škodo Slovenstvu! Brat Nemeč pa iz srca privošči pobratimu Italijan, da na njegovej strani širi svojo moč, na škodo slovenskemu življu, — da bi potem njemu bilo lože doseči brezvesten svoj namen, — zopet na škodo slovenskemu življu. Podajata si roke ter se takó skupno bojujeta proti nam, zavratno, vsak od svoje strani, da bi čim preje zadovoljila roparskemu svojemu nagonu!

Je li tedaj čudež, da visoka naša primorska vlada takó očetovski božka in podpira italijanski živelj in vsa gori za njega interese, ko njen vodi-

— Jaz nikoli ne, pravi brodnik krepko. Ne sramuješ li se misliti, da bi nas ostavil, ko je reka vsa burna, ko je treba tvojih rok, ko imajo stare moje moči samo tvoje v podporo? Pač vrlo je, ostaviti v najhujšem trenutji ves napor mlademu dekletu in staremu možu? Hočeš li, da se dogodi prevažancem kaka nesreča, opravičujoča most?

— Za Boga! oča, ne govorite mi o tem in ne trudite se, da bi me zadržali, vsklikne Urban s sočutje budočo žalostjo; že jeden mesec neprestano razmišljujem o svojem miri. Verjemite mi, bolj je, da Vas ostavim; reko vzburljivo vihar ni najhujši. Če bi ostal, oča, kdo ve, zahotelo bi se mi . . . mogel bi . . . Oh! v imenu vzveličanja našega, oča, ne zadržajte me!

V črtah, v kretanji in v glasi mladega brodnika bilo je nekako vzburljenje, da je vzbujalo Roberta. Klavdija, že sprva pozorljivo njiju spor opazujoča, približa se. Oči jej prehajajo z Urbana na Roberta, vse sile napenja, da bi razbrala njiju besede iz njih pogledov in gibov. Pri poslednjih besedah bratovih prime ga za ramo in krčevito zaklikne. Brodnik jo pokaže mladeniču.

(Daje prih.)

telj pripada onej stranki, ki bi vse Slovanstvo rada utopila v žlici vode?

Na Goriškem, kjer prebivajo Slovenci vendar v največji skupini, — tam je uradni jezik laški in nemški, — a slovenščina le pomilovanja vredna pastrka. Največ se uraduje laški! V Trstu in Istri prav takó! In če dostavim, da mori Istrana še ne- usmiljena karnjelska pijavka, — naj končam o narodnostni paraleli, ker se je o tem že premnogo pisalo, a visoki in spravljivi vladi Taffejevi pošepetal se je že marsikdaj na uho, — a ona neče in neče: da se ne zameri liberalni levici in lahonstvu!

Sedanja vlada božka tedaj tiste Italijane, kojih zgodovina je polna najžalostnejših momentov, — a oni jej vendar neso hvaležni. To so tisti Italijani, koji so gojili Avstriji najsovražnejše ideje, koje je prošinjale vedno nek revolucionaren duh, katerega je dušila slovenska kri, sebi v škodo: ker uprav sedaj revolucionaren Lah nadvladuje vedno lojalnega Slovana, da se mu osvete za spodbite nakane! Nu, kako plačilo so prejeli Tržaški Slovenci, ker so se leta 1866. takó hrbro bili z izdajalskimi Laboni? Odpravili so jim koj okoličanski batalijon, usiljuje se jim pri vsakej priliki „la lingua del dolce si“, Lah jim gospoduje! Nad 12 sto očetov prosi, da bi se ustanovile njihovim otrokom slovenske šole, — a prošnja spi v „blagosonej“ rumenej hiši, — — mej tem ko mora Ljubljana le majhnemu številu nemčurških otrok ustanoviti dvojno nemško šolo, — ko celó „kranjska hranilnica“ s krvavim slovenskim denarjem bogato podpira ustanovljeno šolo slovenske filoksere — schulverein-ske!!

Takó se plačuje v Avstriji v razsvetljenem 19. stoletji in za spravljive vlade Taffejeve — lojalnost in revolucionizem!

Lojalno slovensko Goriško društvo je hotelo blagosloviti svojo zastavo. In pa so počeli po navadi rogoviliti nekoji lahončiči, in skrbna vlada je slavnost prepovedala, da bi se s tem ne žalil plemeniti (!) in patrijotični (!!) čut italijanske (!!!) Gorice! Tam v Ljubljani pa se je vzdignil v obrambo ves vladni aparat, v senci bajonetov se je vršila velikonemška demonstracija! Mi v Gorici pa bi ne trebali vladnih bajonetov, dovolj nas je, da bi z lastnimi pestmi branili čast svoje zastave in čast širne naše Avstrije!

Vender: Lahu se vse posreči, ker njega se ne sme dražiti! Slovan pa je že itak zgodovinsko znana krotka dušica, le pritisnimo ga!! A tudi slovenske potrpežljivosti bode kedaj konec, in takrat se povrne glavnic in obresti! V teku stoletij pa bi morali vender že vsi spoznati, da se z Nemcem in Lahom ne da ničesar doseči mirnim potom, da so nam bili in nam bodo na vse veke zapriseženi sovražniki. Dandanes pa velja načelo: zob za zob, klin s klinom! A če je kedaj in komu veljal rek: „Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal!“ — tedaj mora veljati nam, ker ni se nam nadejati pomoči od „dobrohotne in pravične“ naše vlade!

Pod skrbno sedanjo vlado se je razširil lahonški duh bolj, kakor nikoli poprej! Le pojdi, Slovan, ter govori s sleharnim istrskim Italijanom, in kaj zapaziš? Čmerno te pogleda, doda ti par „milodonečih“ atributov — in pojde. Pojdi v njegovo spalnico, kaj bodeš videl? V posteljnjakih so lepo urezane duplinice, v kojih so slike: Garibaldija, Vittoria Emanuela, Humberta itd. Po stenah vise zopet ti njih „nesveti svetniki“ v najraznovrstnejših oblikah. Celó na ulici ti obvisi oko na enakih podobah, ki so kaj gosto razstavljene v prodajalnicah oknih. Nek potovalni krošnjar s podobami mi je pripovedoval, da proda največ slik italijanske dinastije — mej primorskimi Lah. Nu, pa pojdi in poglej, li dobiš v njihovih hišah podob presv. naše dinastije?! Kaj še! Sploh, iz vsake malenkosti se vidi, kako puhti lahonški duh. In kako so si vsi jedini v vseh načelih! Koliko bomb sem že jaz čul, koliko veleizdajalskih tiskovin se je mej njimi že razširjalo ter trosilo po ulicah, — a vendar ni še slavna in „fino razvita“ istrska policija dobila skrivne tiskarne niti raznaševalcev in zažigalcev bomb! Tako je! Pripoveduje se celó, da se je našlo pri nekem aretovanom istrskem učitelji časnik, nazvan „Circolo Garibaldi“, ki pripoveduje: da so primorski Italijani že — — pripravljeni na vse kritične slučaje! (Učitelj je nek M — ca, oče in mati — Slovenca. Brat mu je bil izgnan iz Avstrije, — a sedaj tiči v preiskovalnem zaporu! Renegati delujejo — in to so neodrešenci „puro sangue“).

Tedaj: Italijani so se za „črno vojsko“ že dobro pripravili! Nu, bo li vlada tako pametna, da jim da orožje? Vlada dobro ve, da bi jej to utegnili upihati kašo: saj so po istrskih mestih in v Gorici že dovolj pokazali svojo politično zrelost! Sprva so napadali le dijake, a za njimi so prišli no vrsto — vojaki! Neso li Lombardi počeli prav na ta način? In kaj stori vlada? Nič! Nu, potem se res ne čudimo, da se čedalje bolj utrjuje v narodu misel: da je Primorsko obljubljen — Italiji, kedar doseže Avstrija — — Solun! Oj, Bože, Bože!

Tudi najbolj navdušemu optimistu se morajo pokazati črne pike, dá, hudi grozoznosni oblaki na političnem obnebj!

Če pa prebijemo tudi tisto dobo, li bode zopet plačevala politična osoda Slovence po starem kopitu? Li bode tudi v bodoče Slovenec le rob, raja lahonu, — a ga bode moral krotiti v najvažnejših trenutkih? Kdo ve? Če le ne pride še kaj hujega!

Imel bi reči še marsikaj, a toliko naj bode dovolj! Videli smo, kako plačuje osoda z nasprotno mero, — in da skoro ne kaže, če je človek —.

Nam pa bodi gaslo: Бог ии Словани!

ГОРСКИ НИХИЛИСТ.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. avgusta.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan mestna odbornika Gebo in Trtnika. Župan naznanja, da je pokojni Martin Hočev ar volil otroški bolnici 1200 gld. z izrecnim določilom, da ko bi bolnica kdaj nehala, da pripade kapital, od katerega je porabiti le obresti, ubožnemu zavodu Ljubljanskemu. Glavno mesto Gradec doposlalo je računski zaključek za l. 1885 in inventar svojega premoženja.

Kot zastopnik mestnega odbora v društvo za zgradbo delavskih stanovanj v Ljubljani izvoli se po nasvetu dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega jednoglasno per aclammationem mestni odbornik Gogola, kateri izjavlja, da mu bode stanje v tem društvu teško, a da volitev prevzame.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča mestni odbornik Ludovik Ravnihar o zapuščinski obravnavi po Mariji Rožančevi. Zapuščina iznaša skupno do 1600 gld. Glede te zapuščine se je sprva trdilo, da so dobrodelni zavodi v Ljubljani glavni dediči, pozneje pa se je doznalo, da oporoka ni popolnoma jasna, torej bi se morala začeti pravda. Da se izogne dvomljivi pravdi, naj se vzame ponujanih 500 gld., ostalo pa prepusti postavnim dedičem. Mestni zbor temu nasvetu s pristavkom pri-trdi, da se o tem izreče tudi po mestnem magistratu pozvani pravni zastopnik.

Odbornik Ludovik Ravnihar poročal je potem o naznanilu poveljništva prostovoljne požarne brambe o volitvi novega odbora, katero se je vzelo brez opomnje na znanje. (Veliko smeha je bilo, ko sta se čitali imeni Prusov Drelseja in Rüttinga z mogočno donečima naslovoma „adjutantov“, in to v prostovoljni požarni brambi Ljubljanski, katere člani so večinoma Slovenci. „Adjutanta“ Rütting in Drelse, oba iz „rajha“ pa vender na prve gosli godeta. Pač žalostne razmere! Opomba poročevalca.)

Podžupan Vaso Petričič poročal je v imenu finančnega odseka, o mestnih blagajnic škontriranji, ki se je vršilo zadnje dni preteklega meseca. Poročevalec naznanja, da je našla dotična komisija vse v najlepšem redu, a da bi bilo želeto, da se uvede instrukcija za blagajnico, katera je g. županu predložena, da se v mestni blagajnici in pri sodelujočih uradih uvedo stalno urejene razmere. Poročilo in želja o uravnavi mestne blagajnice vzame se na znanje.

Podžupan Vaso Petričič poroča v imenu finančnega odseka o pozivu na nabiranje prostovoljnih denarnih doneskov za pokojnega maršala Radeckega spomenik. Poročevalec spominjo na dotični oklic nadvojvode Albrehta in potem v obširnem govoru opisuje maršala Radeckega zasluge in poudarja dolžnost, da se temu slavnemu prvoborilstvu za državno idejo postavi dostojen spomenik, zlasti sedaj, ko se od gotove strani ruje in sčuje proti celokupnosti Avstrije in proti naši slavni vojski, Druga mesta so že poklonila primerne vsote, torej tudi Ljubljana, katere častni član

je bil Radecki, ne sme zaostati. Poročevalec v imenu finančnega odseka torej predlaga:

1. Ljubljanska mestna občina subskribira za spomenik pokojnemu maršalu Radeckemu na Dunaji petsto goldinarjev s gaslom:

„Prestolnica vojvodine Kranjske svojemu bivšemu častnemu meščanu.“

2. Magistratu se naroča, da prične nemudoma po vseh domačih časnikih javno subskribicijo v to svrhu v zmislu dopisa c. kr. deželne vlade, in da dotične darove po mestni blagajnici od strank vsprejema.

Oba predloga vsprejmeta se jednoglasno brez razgovora z dobroklici. (Konec prih.)

Domače stvari.

(Kranjski deželni šoski svet) je sklenil, prositi naučno ministerstvo, da naj za Kranjsko ne poviša ukovine (šolnine) za srednje šole.

(Pisateljsko podporno društvo) izleti v nedeljo, 8. t. m. v Velče in odbor vabi na izlet vse gg. društvenike in tudi vse druge rodoljube, ki se marajo pridružiti društvu. Ker bode to letos poslednji poletni izlet, računni se na prav mnogobrojno udeležitev. Udeleževalci izleta odpeljejo se ob 3. uri popoldne s poštnim vlakom v Zalog in pojdejo od ondot peš v Velče. V Ljubljano se pripeljejo ob 10. uri zvečer.

(Umrli) je dne 31. julija po tridnevnej bolezni sedmošolec Ignacij Štupica, bivajoč na počitnicah pri svojih roditeljih v Danah pri Ribnici. Pogreb bil je v nedeljo in pevci zapeli so mu dve nagrobnici. Lahka mu zemljica!

(„Nemška surovost.“) Ni davno, kar je opoludne v „Zvezdi“ tevtonsk purš, sin tukajšnjega po imenu slovenskega moža, mirno sedečega dijaka s palico tako udaril, da ga je težko ranil. Organi javnega redarstva so morali vročekrvnega mladeniča v ječo spraviti. Epilog se bode morda pri sodnji vršil. — Tudi na Bledu, kakor se nam od tam poroča, se je kaj jednakega pripetilo. Nemški purši, sinovi tukajšnje Velikotevtonske obitelji, so sinoči vznemirjali Dunajske goste v vili Tönnies; kričali so: „Saujud! komm herab, dass wir Dich erschlagen, komm herab, wenn du Courage hast,“ in so s tem v mirni noči v strah spravili tujce, ki uživajo mirno lepoto Bleškega kraja in dobroto slovenskega gostoljubja. — Tudi ta stvar končala se bode pri sodnji. — Kaj k temu pravi „Wochenblatt“? Morda bode tako postopanje njegovih privrzenec tujce v deželo privleklo?

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Šempasu) bode imela dne 8. avgusta ob 9. uri zjutraj svoj občni zbor. Dnevni red tega zborovanja je sledeči: 1. Nagovor; 2. Prečitanje in odobrenje dotičnih pravil; 3. Volitev načelnštva; 4. Pregledovanje računa; 5. Pobiranje ustanovnine in letnine; 6. Posamični nasveti; 7. Volitev podružničnega zastopnika.

(Samomor.) Danes zjutraj ob 3. uri zastupil se je deželnega odbora uradnik Herman Toman s karbolno kislino. Povod samomoru bila je menda smrt soproge in za davico umršega otroka, največ pa neugodne gmotne razmere. Toman ostavil je petero otrok — sirot.

(S Ptuja) dne 3. avgusta: Namesto umrlega dr. Gregoriča izvoljen je gospod dr. Fran Jurtela v ravnateljstvo „Hranilnega in posojilnega društva v Ptuj, in je ta sprememba že registrovana.

(O koleri) na Primorskem dobili smo naslednje vesti: V Ricmanjih jih je do 2. avgusta 22 zbolelo, izmed teh 9 umrlo. (Ricmanje ima nad 600 prebivalcev, sedaj pa je ondi še nad 150 železniških delavcev.) — V Sočergi (130 prebivalcev), jih 20 za kolero zbolelo, 10 ozdravelo, 5 umrlo. — V Plaminu v zadnjih 24 urah 6 novih slučajev, izmed obolelih dva umrla. — V morskih toplicah v Gradu zbolel gost, ki je došel iz Vidma, simptomi kakor pri koleri. Mej topličarji velik strah, mnogo jih je odpotovalo. — Okolu Reke v 4 vaseh posamični slučajji kolere, ki se je kakor iz teh podatkov razvidno, raztrosila po vsej Istri.

(V Št. Petru na Krasu) se je vender tudi ustanovila opazovalna postaja za potovalce. Bil je pa tudi že skrajni čas, če morebiti ne celo prepozno. Gosp. Sauran iz Radovljice pojde kot zdravnik tjakaj. Da se je pa napravila ta postaja, to je pripisovati le inicijativi ministerstva, nikakor pa ne našemu zdravstvenemu referentu dr. Keesbacherju, ki

se je protivil, da bi se v Št. Petru napravila zaporna postaja.

(Mej kaznenci), katerim je presvetli cesar ostalo kazen odpustil, jih je v Kopru 10, v Gradiški 4, v Ljubljani 4, v Gradci 14, v ženski kaznilnici v Begunjah 4.

(Vabilo*) k slavnosti, katero priredi „Slovensko pevsko društvo“ v nedeljo 15. avgusta t. l. v Ptuj. — A. Vspored za II. veliki zbor, ki bode ob 11. uri predpoldan v veliki dvorani Ptujске čitalnice. I. Pozdrav in nagovor predsednika. — II. Poročilo tajnika. — III. Poročilo blagajnika. — IV. Poročilo računskih preglednikov. — V. Volitev a) predsednika in odbora; b) računskih preglednikov. — VI. Razni nasveti. — B. Vspored „pevskega zbora“ s sodelovanjem polnoštevilne godbe c. kr. 47. pešpolka baron pl. Beck pod vodstvom c. kr. kapelnika J. F. Wagnerja na vrtu oo. Minoritov v Ptuj. — 1. Flotow: Overtura k operi „Martha“, svira vojaška godba. — 2. D. Jenko: „Naprej“, moški zbor. — 3. Loeschhorn: Večerna pesen za godbo na lok, svira vojaška godba. — 4. dr. G. Ipavec: a) Slovenska dežela, b) Pod lipo, mešana zbor. — 5. Šebek: Bulgarski plesi, svira vojaška godba. — 6. Nessler: Napev iz opere „Der Trompeter von Säkkingen“, solo za rog s spremljevanjem orkestra. — 7. A. Nedved: „Moj dom“, moški zbor. — 8. J. Strauss: Potpourri iz operete „Der Zigeunerbaron“, za orkester priredil J. F. Wagner. — 9. A. Foerster: „Ave Marija“, iz operete Gorenjski slavček, mešani zbor s spremljevanjem orkestra. — 10. Hodoušek: „Sousedská čtverilka“, svira vojaška godba. — 11. dr. Benj. Ipavec: „Kdo je mar?“ Veliki moški zbor s samospevi za tenor, bariton, bas in spremljevanjem orkestra. — Začetek točno ob 4. uri popoldan. — Ustopnina: a) za neude 1 gld., b) podpirajoče ude 50 kr., c) izvršujoči udi prosti, e) kmeti 30 kr. od osebe. — Ustop imajo p. n. čast. udje, povabljeni in upeljeni gostje. — C. Po koncertu prosta zabava v Narodnem domu s petjem, godbo in plesom. — Pri prosti zabavi nastopijo posamezna pevška društva in svira vojaška godba. V Ptuj 1. avgusta 1886. Odbor.

(Sprememba semnje v.) C. kr. deželna vlada je občini Gora (političnega okraja Kočevje) dovolila, da se na prvi ponedeljek po 5. avgustu določeni semenj z živino in blagom na Gori sme prestaviti za bodoče na 5 dan avgusta vsakega leta, ali, če je ta dan nedelja ali praznik, na prihodnji delavnik, in občini Studenec (političnega okraja Krško), da se na 20. dan junija določeni semenj z živino in blagom v Rovišah sme v bodoče preložiti na 19. dan junija vsakega leta, ali, če je ta dan nedelja ali praznik, na prihodnji delavnik.

*) Vsi slovenski listi so prošeni za ponatis tega vabila.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 4. avgusta. Vojni minister Boulanger priznava, da so zadnja objavljena pisma pristna. Ko je bil prisiljen, odločiti se za svojega prejšnjega šefa, ali pa za republiko, ostal je republikli zvest. Ko bi prijatelji vojvode Aumalskega od besed k dejanju prestopili, storil bode energično svojo dolžnost.

Reka 3. avgusta. V zadnjih 24 urah 2 za kolero zbolela, 3 umrli.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IX. G. zbor. svetnik Pakič poroča o prošnji občine Srednja Vas za dovoljenje dveh sejmov z živino in blagom v vasi Kovlerji. Ker ima občina Srednja Vas že dva sejma z živino in blagom, ker je v bližnjem mestu Kočevje na leto 9 sejmov z živino in blagom, v neprostranem sodnem okraju Kočevskem pa 7 živinskih in 31 sejmov z živino in blagom, ni iz gospodarstvenih ozirov nobene potrebe, naj bi se število sejmov pomnožilo. Z ozirom na to in ker so se opravičene občine tudi izrekle proti pomnožitvi sejmov, predlaga odsek: Slavna zbornica naj se izreče proti prošnji.

Predlog se vsprejme.

X. G. zbor. svetnik J. Žitnik poroča o prošnji dveh obrtnikov, naj bi smela obrt brez postavnih svedočeb nastopiti in samosvojno izvrševati, ker sta oba obrtnika dokazala, da sta že dalj časa samosvojno izvrševala dotični obrt in bi ga zopet rada zvrševala in njihini prošnji podpirata tudi ok. glavarstvi, odsek z ozirom na trg. ministerstva ukaz z dne 14. januarja 1884, št. 4698, ex 1883 predlaga:

Slavna zbornica naj izvoli predležeči prošnji pri vis c. kr. deželni vladi priporočati.

Predlog se vsprejme.

XI. G. zbor. predsednik poroča o dopisu orijentalnega muzeja na Dunaji z dne 13. febr. 1886. Dopis slove: Vprašanje o prestrojbi orijentalnega muzeja v splošen trgovski muzej je že dlje časa vodstvo zavoda temeljito pretresovalo. Potrjen v tem prizadevanji bil je ravnateljski svet po splošnem propadanju trgovine, katero sili vse kulturne narode, misliti na to, kako bi se dala trgovini in prometu nova krepka pobuda. Iz tega uzroka je ravnateljski svet sklenil, s tem predmetom približe se baviti ter je ravnatelju naročil, naj predloži nasvete, kako bi se mogel izvesti označen načrt.

Ti nasveti so se izrazili v programu, katerega jo ravnateljski svet vsprejel in ga Nj. ces. visokost prevzvišeni gospod nadvojvoda Karol Ludovik, muzeja pokrovitelj, odobrila.

Z ozirom na visok pomen nameravanega čina za domačo obrtnijo in našo trgovino, izvolil je v ta namen prevzvišeni pokrovitelj sklicati enketo, katero bo slovesno otvoril Nj. cesarska visokost sam.

Naloga te enquete ima biti, da ravnateljskemu svetu muzeja naznanja vse one želje, katere se prikazujejo v najbolj udeleženihih krogih glede oživitvenja trgovinskega muzeja. Podlaga tem posvetovanjem bode omenjeni program in se bodo tudi primerno uvaževala ona mnenja z ozirom na organizacijo bodočega zavoda in sredstva v prospeh trgovine z inozemstvom, katera nameravajo razširjenje in zboljšanje tega programa.

Usojamo se slavno predsedstvo trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani povabiti, da pošlje delegiranca k tej enketi, katera se slovesno otvori dne 25. februarja ob 11. uri dopoldne v sednici dolne-avstrijske trgovinske in obrtne zbornice, I. Wipplingerstrasse št. 34.

Gospod zbornični predsednik izjavi konečno, da se g. zbor. svetnik Ivan Baumgartner kot poslanec zbornice udeleži te enquete. Predsednik je to že naznanil orijentalnemu muzeju.

Zbornica vzela je to vest z živahnim odobravanjem v znanje.

XII. G. zbornični predsednik, Josip Kušar, nadalje naznanja, da je g. zbornični svetnik, Karol Luckmann, kot odposlanec trgovinske zbornice odpotoval k enketi, katera se je pričela dne 23. febr. 1886 ob 10. uri dopoldne na Dunaji. Tej enketi je namen, posvetovati se o državnoželezniškega sveta sklepu, katerega je sklenil v seji dne 26. okt. 1885 in kateri slove:

„Visoka vlada se naprosi, da dela na to, da se pri lokalnem in avstro-ogerskem prometu tarifi za moko in žito tako uravnajo, da se odpravijo pritožbe raznih posestnikov mlinov; skliče naj se iz onih kronovin, kjer se vrši ta obrt, enketa strokovnjakov, da se posvetuje o uravnavi tarifov z ozirom na uplivanje na mlinarsko obrt; v to enketo naj se pokličejo tudi zastopniki udeleženihih železnic in člani državnoželezniškega sveta.“

Zbornica vzame to naznanilo z velikim zadovoljstvom v znanje. (Dalje prih.)

prinaša v 15. številki sledečo vsebino: Janez Šubič. (S podobo.) — Rožidar Raič. (Dalje.) — Prvi žar. Pesem. A. Funtek. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Rožmarin v narodnem življenju. — Karakteristika naroda slovenskega. Češki spisal Jan Lego. — Naše slike: Karniolija. — Pogled po slovenskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovenski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

prinaša v VIII. zvezku naslednjo vsebino: 1. Anton Funtek: Čas — slikar. Pesem. — 2. Fr. Gestrin: Ostal je lep spomin. Pesem. — 3. F. S.: Gospod s Preseka. Dramatična povest v petih dejanjih. — 4. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 29. Zakleti oreh. — 5. J. Staré: Prvi sneg. Povest. (Konec.) — 6. Josip Jurčič: Slovenski svetec in učitelj. Zgodovinski roman. VIII. Mrkum in Onobol. — 7. J. K. Kalčič: V drevoredu. Pesem. — 8. J. Cimperman: Kristali. Soneti. — 9. J. Staré: Pisma iz Zagreba. XIV. — 10. J. Kržišnik: Mati in sin. Pesem. — 11. I. Vrhovec: Iz domače zgodovine. VII. Kranjska zopet avstrijska. — 12. Ferd. Seidl: Osnovna toplina ljubljanska. — 13. J. Kersnik: Mohoričev Tone. (Konec.) — 14. E. Lah: „Matica Slovenska“ in „Družba sv. Mohorja“. V. — 15. L. Žvab: Književne redkosti slovenske. (Dalje.) — 16. Listek: Nove knjige slovenske. — Trubarjeva tristoletnica. — Zupanova slavnost. — Jurij Šubič — Hrvat. — Gallus Jakob. — Philologie und Patriotismus. — 17. J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

3. avgusta.
Pri **Stenu**: Löwenbein z Dunaja. — Matanovič iz Gradca. — pl. Sandrinelli, Dauch, Feuerfelsen iz Trsta. — Pri **Mallet**: Grünberg z Dunaja — Alber iz Prage. — Rauman z Dunaja. — Czimeg iz Gradca. — Ostersetzer, Bernlochuer z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dné 4. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	6 00	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 71	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 06	Jajce, jedno	2
Oves,	3 09	Mleko, liter	8
Ajda,	4 35	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	48
Koruzna,	4 87	Svinjsko	58
Krompir,	—	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	11	Golob	17
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo,	1	Slama,	267
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	64	„ mehka,	410

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. avg.	7. zjutraj	734-73 mm.	19.5° C	sl. szh.	jas.	2-40 mm.
	2. pop.	733-44 mm.	26.5° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733-73 mm.	19.4° C	m. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.8°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	50	kr.
Srebrna renta	86	„	30	„
Zlata renta	121	„	20	„
5% marcna renta	102	„	05	„
Akcije narodne banke	870	„	—	„
Kreditne akcije	281	„	10	„
London	126	„	10	„
Napol.	10	„	01	„
C. kr. cekini	5	„	94	„
Nemške marke	61	„	85	„
1% državne srečke iz l. 1864	250	gld.	131	75
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	25
Ogrska zlata renta 4%	107	„	40	„
Ogrska papirna renta 5%	94	„	95	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	„	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	„	25	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	„	90	„
Kreditne srečke	100	„	179	50
Rudolfove srečke	10	„	19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	11	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	197	„	—	„

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-
rničah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pbl v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj že nenatis-
nenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh
kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem
primerno razvrstil na vsak stan posebe. Gotovo mu boče vsakdo
hvaležen za njegovo delo, saj boče čitajoč podane smešnice prečital
marsikatero uro veselo, zginita mu boče za trenotek skrb za vsak-
danji pičli kruh, razvedrilo se mu boče lice in telo njegovo pro-
sinjeno boče nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šal-
čevljenje). «Humor zgubljen, življenje zgubljeno», pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(856—8)

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem na-
znanjamo tužno vest o nenadni smrti gospoda

HERMANA TOMANA,

ofcijala deželnega knjigovodstva.

Pogreb boče v četrtek 5. avgusta iz mrtvaške
kapele pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, 4. avgusta 1886.

(574) Žalujoči sorodniki.

Posebni mrtvaški listi se ne bodo izdajali.

Pisarja

čedne in urne pisave, zmognoga obeh deželnih jezikov, za
mesečno plačo 30 gld., katera bi se spretneju tudi zvišala,

vsprejme takoj

(572—2)

V. Globočnik, c. kr. notar v Kranji.

Lep travnik,

ki meri 6 oral, ležeč na „Pasjem brodu“ blizu Glinice
pri Ljubljani, proda se z lepim, še novim vezanim
kozoleom ali „tribo“ vred iz proste roke po ugodnej
ceni. Proda se ga tudi samo 4 orale skupaj.

Bolj natanko se izve v Florijanskih ulicah
h. št. 33. (573—1)

Trgovsk pomočnik,

ki je več v magacinskih in komtuarskih delih, slovensčine
in nemščine zmožen v besedi in pismu, vsprejme se
tako z ugodnimi pogoji. — Pismene ponudbe z navede-
njem referencij pod šifro „R. 20“ vsprejemajo se iz uljud-
nosti pri upravnistvu tega lista. (553—3)

Blizu Laškega trga na Štajerskem je

merčni mlin

na štiri kamne z žago, z gospodarskimi poslopji in s hišo,
pri kateri je kréma ter z zraven spadajočim zemljiščem,
obsegajočim 4 orale 1327 sežnjev iz proste roke na prodaj.

Natančneje se izve pri gosp. c. kr. notarju Franu
Ulrichu v Laškem trgu. (567—2)

600 hektolitrov

vina lastnega pridelka,

najboljših letin, iz vinogradov na Bizeljskem, v Srom-
ljah in pri Sv. Križi pri Kostanjevici

se proda.

Kaj več pove Leonard dell Cott v Bre-
žicah. (566—3)

Št. 4973. (568—1)

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov in
zaradi drugih potrebnih poprav, ostane

deželna blagajnica kranjska

za čas od 9. do vštetelega 14. avgusta t. l.
strankinemu prometu

zaprta.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske,
v Ljubljani, dne 2. avgusta 1886.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepjujoče, ovira spridenje zob
in odstranjuje smrdečo sapo. Veika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepjujoče in nareja zobe
svetlo in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo
zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja
vsak dan po pošti (495—4)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-
nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se
pridene zastonj razprava o varovanju zob in ust.

Kupujte srečke

pogrebnege drustva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

DOBRODELNO LOTERIJO,

katero namen je

ustanoviti zavetišča

„MARIJINEGA DOMA“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni
ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. kr. finančnega
ministerstva dne 21. septembra 1885, št. 28.606, do-
voljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50
krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in
vsakemu koristnih dobitkov v skupni vredno-
sti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta
srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886
v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti:
trgovka Marija Ojstris; na cesarja Josipa trgu:
Urba sova trafika; v Špitalskih ulicah: Majerjeva
trafika; na Mestnem trgu: trafika Svatek, trgovec
Turk in zlatar Šparovic; na Starem trgu: trgovec
Blaznik in Ribič; na Sv. Petra cesti: pri društve-
nem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi
in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah:
puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovec Bučar;
v Slonovih ulicah: trafika Prosenčeva; v Šelen-
burgovih ulicah: trafika v Čitalnici; na Dunajski
cesti: trafiki Bolé in Blaž ter trgovec s pohištvo
Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe
sv. Mohorja. (344—7)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.